

udtaler, at det kan ikke betale sig med det Antal rejsende, der har været i 1901, nemlig ca. 140 om Dagen. Men der er jo ikke sket saa ganske ringe Tilgang til Glostrup siden 1901, idet Indbyggerantallet, som den Gang var 1,100, nu er 2,000. Man maa ogsaa regne med, at der med Togene fra Taastrup vil blive et større Antal rejsende, efterhaanden som denne By ligeledes tiltager i Indbyggerantal. Det havde nok været rigtigt, om man i de Aar havde prøvet sig frem, ligesom i enhver anden Forretning, i Stedet for at indstille dette Morgentog og et andet Tog og sætte et Tog i Gang Kl. 6⁵⁰.

Det er disse to Ønsker, der ere fremstillede i Beboernes Andragende, men som de have faaet et bestemt Nej paa. Nu ere som naturligt Beboerne ret kede af dette Svar, og de have indgivet et nyt Andragende med adskillige andre Besværinger. Jeg skal, vedrørende de Ønsker, der ere fremkomne, og Grunden til, at Beboerne mene at have Krav overfor Statsbanernes Administration, bemærke, at Glostrup, hvad industriel Virksomhed angaar, er ikke saa lidt forud for adskillige andre Steder i Nærheden af København; Glostrup har for Tiden et Bryggeri, en Oliemølle, et Jernstøberi, et Fedtkogeri og en Træskofabrik, og disse Virksomheder beskæftige ret mange Arbejdere. I kommunal Henseende staar Glostrup heller ikke tilbage for andre Steder. Der er nylig opført en Kommuneskole, og skønt den ikke er saa lille, vil man, paa Grund af den stærke Tilgang i Befolkningen, snart nødes til at udvide den. Der er under Opførelse et Vandværk og et Gasværk, ligesom der er taget fat paa et større Kloakarbejde. Disse kommunale Arbejder ville koste Byen ca. 300,000 Kr. Det vil heraf ses, at det er ret meget, der ofres af Byens Befolkning, og det vilde da ogsaa nok være rigtigt, om der fra Statsbanernes Side blev gjort noget for at tilfredsstille Frekvensen mellem København og Glostrup.

Den 8. Juli have Beboerne atter indgivet et Andragende til Generaldirektøren, men endnu efter 3 Maanedes Forløb have de ikke faaet noget som helst Svar. Det forekommer mig, at selv om de paa deres første Andragende hurtigt fik et Afslag, burde det dog ikke være nogen Hindring for, at der, naar et nyt Andragende var indgaaet, kunde være givet dem et Svar i Løbet af 3 Maaneder. Den Omstændighed, at der er fremkommet adskillige Klager over Forholdene, har muligvis bidraget

noget til, at man ikke har været høflig og sendt dem Svar paa deres Andragende.

Jeg skal omtale, hvorledes Godstrafikken foregaar der nede. Forholdene ere ret livsfarlige og meget tidsspildende for dem, der have noget med Banen at gøre. Det er ikke saa sjældent, de maa holde med Vognene uden at kunne faa det Gods, de skulle have, fordi der ikke er Betjening nok paa Banen. Banen forlanger Vognleje, naar en Vogn ikke bliver tømt i rette Tid, men naar Vogne, som skulle afhente Gods, maa holde i timevis, medens Rangeringen foregaar, faa de vedkommende ikke nogen som helst Erstatning for denne Tidsspilde, og det sker ikke saa sjældent, at de for at faa Godset udleveret fra Jernbanevognene selv maa tage fat i Arbejdet med at rangere og sætte Vognene ind paa Spor, hvor Aflæsning kan foregaa. Og denne Aflæsning foregaar ikke altid, uden at der sker et eller andet Uheld. Den 19. Maj 1904 skete det, at da en Købmand skulde hente Gods nede ved Banen, kørte de under Rangeringen Banevognene imod hans Vogn, saaledes at denne knustes, Hesten dræbtes og Manden kom slemt til Skade. Statsbanerne maatte erstatte denne Mand 5,000 Kr., 4,000 Kr. til ham selv og 1,000 Kr. for Hest og Vogn. Det er ingen ringe Skadeserstatning, men det havde været nok saa heldigt, om Glostrup Banestation havde haft en Mand mere til at arbejde der nede, end at Byen har faaet en Invalid, for det vil blive Følgen. Det er, som det gamle Ordsprog siger: Man sparer paa Skillingen og lader Daleren rulle, thi det, at Betjeningen er for ringe, er alene Aarsagen dertil. Paa Vejen, der gaar fra Glostrup til Brøndbyvester, findes Overgangsledet umiddelbart op til Banestationen. Dette Led skal betjenes af en af Banefunktionsnerne, men samtidig skal han være til Stede paa Stationen og arbejde. Da Manden nu ret naturligt ikke kan være to Steder paa en Gang, og Stationsforstanderen forlanger hans Arbejde, har han maattet stille en Kone — jeg ved ikke, om det er hans Hustru — til at passe Ledet. Denne Kone har 6—7 Børn, som ogsaa skulle have Pasing. Følgen bliver, at Konen ikke altid kan være til Stede ved Ledet, og Stationsforstanderen forlanger, at Ledet skal være lukket saa betids, at ingen Ulykke kan ske. Naar man nu ved, at der over denne Overgang fra den tidlige Morgen Kl. 4 à 4^{1/2} til sent ud paa Natten kører Tog frem og tilbage, er det ret forstaaeligt, at de Folk, som, fordi der